

EL COR DEL Poble

Setmanari d'Esquerra Catalana

Surt els dijous

Dels treballs publicats, en seran únicament responsables els seus autors. = = No's retornen els originals.

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Pau, 75, pral.

5 cts.

La reversió dels Tramvies

Comentaris sobre el dictamen de la ponència de la U. F. N. R. formada pels senyors: Suñol, Carner, Roure, Bastardas, Layret i Corominas.

Amb aquest tema i organitzades pel «Comitè de Joventuts Federals Nacionalistes Republicanes de Barcelona», tindran lloc el proper dissabte, dia 10 d'Agost, a les deu de la nit, les següents

CONFERENCIES

En Josep Torrents
en el C. N. R. de Sant Martí
Carrer de Pere IV, 258.

En J. Sansol Verdier
en el Ateneu Pi i Margall
Carrer de Ginebra, 19 (Barceloneta).

En R. Rovira Hurtado
en el Centre d'U. F. N. R. del Dte. II
Carrer Baix de St. Pere, 38, Pral.

En Josep Maria Rosich
en el Ateneu d'U. F. N. R. del Dte. III
Sant Xiplici, 6, 2.^{on}

En Rafel Gispert
en el C. N. R. del Dte. IV
Carrer Bailén, 131.

En Josep Cuadras
en el Centre F. N. R. Fivaller (Ateneu del Dte. VI)
Concell de Cent, 264.

En A. Canals Carreño
en el C. N. R. del Dte. VII
Carrer Rosal, 31, primer.

En Carles Zanny
en el Centre Republicà Català «Sang Nova»
Sant Rafel, 29 (Hostafrancs).

En Antoni Palà
en el Ateneu Democràcia
Carrer Aragó, 135.

En E. Duch i Salvat
en el Foment Republicà Català de Sans
Passatje Cros, 5.

En J. Brunet i Camps
en el Ateneu Integral d'U. F. N. R.
Carrer Sant Pau, 75, Pral.

En Benet Teixans
en el C. N. R. de Gràcia
Carrer Llibertat, 2 i 4.

En Joan Mirats i Puig
en el Ateneu Gracienc d'U. F. N. R.
Carrer Salmerón, 27 i 29.

En Francesc Escuder
en el Centre Federal d'Horta
Carrer Fluton, 9.

En Lluís Puig
en el Centre Autonomista Republicà del Dte. X

En Ricard Caballera
en el Centre Autonomista Republicà del Camp de l'Arpa
Mallorca, 614.

En Emili Sagimón
en l'Associació Autonomista Republicana de la Sagrera
«Ca'n Gaig», Sagrera, 157.

En Enric Forcada
en l'Avenç Nacionalista Republicà de Sant Andreu
Doctor Sampons, 90.

En Francesc Mateu
en el Centre Federal Nacionalista Republicà del Clot
Montanya, 7.

CIUTADANS: Es convenient que us interesseu vivament per aquest assumpte, que fereix greument els interessos generals de la

CIUTAT DE BARCELONA

Per dignitat ciutadana, no hi manqueu!

PEL COMITÈ:

El President, El Secretari,
Josep Cuadras. *J. Sansol Verdier.*

EL CARLISME

En la vida dels nostres partits polítics el carlisme o jaumisme constitueix un «cas». Per la seva idiosincrasia, per la seva manera d'actuar se distingeix substancialment de totes les nostres agrupacions polítiques. Per ell, els temps han passat en va; s'ha estacionat i les lleis ineludibles de l'evolució han esdevingut, per a l'carlisme, lletra morta. Per això avui representen els jaumistes una supervivència d'èpoques ancestrals, una tradició morta, la tradició «de la fosca» de que'n parla l'Alomar en el seu incomparable «Futurisme».

Intolerants «pur sang» veurien amb joia el restabliment de l'Inquisició i atien les repressions barbres i sangnants; ressuscitarien l'absolutisme monàrquic, amb l'unitat catòlica indestructible i els «autos de fe»... Viuen ben bé fora de la realitat viva dels temps presents, que tants esforços i tanta sang generosa ha costat per a conquerir-la; però el seu cor no bateja impulsat per la frisansa nobilíssima de l'assoliment o «aproximació» d'una època encara llunyana de majors gaubances, per un anèl «futurista», empleiant la terminologia del Mestre Alomar, sinó que sent l'anysorça d'èpoques atàviques, sortosament desaparegudes, que no poden viure més que en la lletra morta de l'història, (i passi la paradoxa).

En l'actualitat, de l'actuació dels partits polítics se'n té un concepte ben distint de abans; però, el carlisme manté la concepció arrelada pel descrèdit i segueix vivint de la tradició.

Avui els partits, més que a formar sectaris, tendeixen a formar ciutadans cultes, tolerants i dignes. Per això se sent la necessitat cada dia més evident de que deuen basar la seva actuació en una sòlida i ferma base cultural. Convençuts de que'ls homes cults, de que'ls homes de ciència han de ser el fonament incommovible de la so-

cietat, se preconisa la necessitat de formar una generació de joves estudiosos que siguin la ferma garantia del pervindre.

Les lluites polítiques seran allavors nobles palestres en les quals cada hù defensarà 'ls seus propis ideals. La civilitat, la tolerància, seran els nobles distintius dels ciutadans.

El carlisme no vol seguir per aquest camí en el qual se veuen fatalment conduïts tots els partits polítics i fa reviure i adora tota una tradició, que es la seva. Els carlins tenen una història de sang i d'horror; sostingueren dues guerres civils que desotaren la patria i varen deixar aixuta l'hisenda. L'incendi, la violació, l'assassinat vil i el saqueig foren les notes característiques d'aquelles lluites sagnants, de les quals serveix un record d'horror i odi les poblacions que'n sofriren les tràgiques conseqüències.

Una noble rectificació fora en l'actualitat prou eloqüent per a que passés a la categoria de les coses pretèrites ja oblidades la negra història del carlisme; mes, la tradició se glorifica. Reviuen els odiosos «requetes» i s'enalteix la memòria dels Cucala, dels Savalls, i del capellà de Flix. El partit carlí no forma una joventut estudiosa, culta i tolerant, sinó que l'educa militarment i infiltra els sentiments sanguinaris dels carlins del segle passat.

No'ls demaneu homes de ciència, poetes, escriptors ni artistes, que constitueixen l'orgull i la glòria de la civilització. Ells sols us poden oferir, com l'exemplar més valios de la seva comunió política, un adolescent que tira admirablement al blanc, que no erra cap tret, però que no llegeix cap revista, que no estudia res ni està al corrent del moviment espiritual d'Europa, o bé un vell «cabecilla» de la força civil que conta amb fruïció les seves festes crudels i sanguinaries...

Llògicament, d'una generació aixís indicada, no'n poden sorgir més qu'intolerants, mancats de tota noble sentimentalitat. La emboscada de Sant Feliu de Llobregat, el crim de Granollers, totes les vils accions del jaumisme actual, no són més que fruit d'aquesta educació perniciososa i inhumana; són la persistència de la tradició...

Cal estudiar-lo aquest «cas» especial que constitueix el partit carlí.

No'm sembla aventurat anticipar que de aquest estudi se'n treuria una única conclusió: que les lleis de la tolerància i l' respecte mutu no poden regir amb relació a un partit que rebutja les armes llegendàries que li concedeix la moderna civilització, no's subjecta a les lleis ineludibles de l'evolució humana, mantenint-se en un xorc estacionadament que constitueix un obstacle per a l'avenç progressiu i constant de les idees i dels pobles.

ANDREU NIN

Lo de les aigües

Com siga que a la immensa majoria de barcelonins, per no dir Barcelona tota, no els ha satisfet la solució donada per la Comissió que entén en l'abastament d'aigües a nostra ciutat, creiem d'interès publicar lo que, referent al assumpte, era'l pensar del «leader» de la minoria federal nacionalista en Desembre de 1910:

«Suposo atots vosaltres enterats de que l'Ajuntament té a Moncada unes importantíssimes instal·lacions per l'abastament d'aigües a Barcelona, instal·lacions que han costat una formidable milionada i que encara reclamen 14 milions de pessetes per l'acabament del aqüeducte per aont han de discorrer les aigües.

Ademés, a Barcelona, a dos passos de la Ciutat, hi ha tres rius que acaben formant-ne un, que es el Besòs; hi ha el Congost, el Ripoll i el Mogenç: aquets tres rius acaben per tenir un sol llit abans d'arribar al mar, i aquest llit es el Besòs: Aquests rius, com tots els rius, absolutament tots els del món, tenen els seus llits subterranis, constituïts per una capa impermeable dessota la qual l'aigua no's filtra perquè si no existís, el riu no's veuria. Aquets rius acaben per tenir un perfecte lligament geològic, fill de la naturalesa, de les capes impermeables dels seus llits subterranis. I això es molt aprop de l'instal·lació municipal de Moncada. L'aigua sobrera, tota l